

От епохата на енеолита / халколита (датирана на около 5000 години пр.н.ера)

Пиктографските знаци и тук са сравнително ясно отчетливи на плочицата (фиг.А), и могат да се

Забележете, че знаците върху оригинала на плочката са разделени чрез пресечени хоризонтални

Същите пиктографски знаци биха изглеждали като йероглифния надпис на фиг. Г и Г1, когато Става очевидно, че текстът представен на фиг. Б, фиг. В, фиг. Г и фиг. Г1, е един и същ текст.

Изводът е ясен:

Писмото използвано върху Амулета от Тартария, намерен в Древна Тракия е идентично както

Намерените тракийски плочки в Градешница, Караново и Тартария предхождат по давност под

Тъй като още от самото начало разпознахме върху Амулета от Тартария, йероглифа обозначава

В обобщение на това, което вече беше казано тогава, "Тракийският Знак" (обозначаващ "Тцер" и

Нека отново да припомним някои от вариациите на изписване на йероглифа със значение "Трак

При които всеки един от горните знаци има прибавено пиктографско значение към основната ф

- 1. - “четирите подпорни колони (на света)”
- 2., 3. и 4. – “гръбнакът (на света)”, или “гръбначен стълб”
- 5. – “Божествени Слова” (“Жезли, скиптри”)
- 6. – “Земя на Божествените Слова”
- 7. - “Земя на Мегалитите (мегалитните храмове)”

В случая при Амунета от Тартария, йероглифът или , използван да обозначи думата “Тракия” и “Тракийски”, има прибавената пиктографска стойност на “гръбнак” и от там и цялостното му значение може да се преведе като: “Тракия – гръбнакът на света”!

(1) Богът-Отец
(3) (ще) воюва*
в (тяхна)
подкрепа
(2) (докато)
Тракийските
(царе)
господари
(4) (принасят)
олтари с
(достойни)
материални и
духовни
приноси (Нему).

фиг. А фиг. Б фиг. В фиг. Г фиг. Г1 фиг. Д

фиг. А - Фотография на сакралната плочица

фиг. Б - Компютърно обработена фотография на плочицата

фиг. В - Схема на Тракийската Плочица– Амулет от Тартария – “ранно-тракийски” стил на йероглифи
фиг. Г - Стилизиран Йероглифен Препис на Плочицата – “късно-египетски” стил (необходима
фиг. Г1 - Стилизиран Йероглифен Препис на Плочицата – “късно-египетски” стил (с 90° рота
фиг. Д - Превод на целия йероглифен текст от четирите квадранти на Тракийския Амулет от

Възниква съвсем естествено въпросът: Защо в квадрант #1 и квадрант #2, пиктограмите са ори

За да разберем, какво вероятно е имал в предвид древният писар, когато е ориентирал пиктогр

Възниква съвсем естествено въпросът: Защо в квадрант #1 и квадрант #2, пиктограмите са ориентирани по такъв необичаен начин, че трябва да бъдат "извъртени" под ъгъл, за да се прочете написаното в тях? Древният автор на надписите върху Тракийския Амулет ли ги е "натъкмил" така с определена цел, или модерният автор на книгата "Тракийското Писмо Декодирано" сега постфактум си ги "натаманява" за да му "излезе преводът"?

За да разберем, какво вероятно е имал в предвид древният писар, когато е ориентирал пиктограмите по този не съвсем обичаен начин, е необходимо малко по-специфично познание на йероглифното египетско писмо, което и тук, както при плочките от Градешница и Караново е идентично с ранния му тракийски вариант. Нека, обаче, за целта да разгледаме квадрант #1 и #2 на Тракийския Амулет отново:

Йероглифът ☪ "господар" и йероглифът ☩ "хляб" (и фонетично "т") са два идентични, но диаметрално противоположни пиктографски знака. Думата "Господар" (както е употребена за "Господарите на Тракия") – изразена с йероглифа ☪, се произнася "неб" или "нав"***. Производната на нея дума е "ес-нав", е със значението "господарувам". Не е изключено именно думата "еснаф" ("ес-нав") в съвременния български език да произлиза директно оттам. За отбелязване е, че ако и да е значението на думата "еснаф" в днешната реч твърде негативно, то очевидно е било съвсем различно дори само преди около сто-двеста години, когато е отговаряло на почтена лидерска функция в "еснафските гилдии"! Разбира се през вековете е загубило своето значение на "господар" и "благородник", каквото явно е имало в дълбока древност (преди 7000 години в Тракия и преди 4500 години в Древен Египет)!

Думата за "хляб", от друга страна, има немалко различни вариации на произношение, в зависимост от вида хляб, който се описва. Явно е, че и в древността, както и днес, хората (поне някои хора!) са имали на трапезите си не малък избор от хлебни изделия! Любопитно е все пак, че един от видовете се е произнасял "та" ("таж"), и когато се прибавя към думата определителният член за мъжки род "пи", цялата дума, означаваща "хляб-ът" или "хляб-а", вече се е четяла "пи-та" ("пи-таж"), което показва, че думата "пита" ("питка") в съвременния български език не е от гръцки, но от тракийски произход.

Думата "баща" не случайно съдържа пиктограм за "нож" и "хляб". И до днес в българския се употребява: **"Ти-баща, ти-майка, в тебе-ножа, в тебе-хляба!"**

Интересно е, че тя се произнася в разни диалекти като "еф-Йот", "Йот-еф" и понякога даже "Ат-еф". Твърде възможно е българската дума за "Отец" ("Йот-еф") да произлиза именно от тази древна дума! И не случайно "Бог-Отец" съдържа на същия пиктограм за "хляб" ☩, но вече с прибавката "Начало на началата" или "Изначалният".

Така се получава уникалната комбинация на йероглифа "Изначалният Отец" = "Бог-Отец" ("Йот-ем", "Ат-ем", "еф-Йот-еф-Нути").

Сега вече става наистина интересно, защото ако погледнем с "нови очи" подредбата на пиктограмите от древния автор, ще можем да видим следното:

От горния начин на гледане на пиктографското подреждане става видно, че древният автор напомня на Тракийските династии, че те не трябва да гледат на себе си само като на Господари, но също и като Отци (Бащи) на

тракийския народ, като умишлено тук се съпоставя думата "Бащи" с

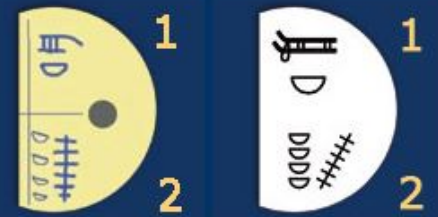
обърнатия йероглиф за "Господари на Тракия" (вместо), за да внуши на благородниците, че те наистина трябва да принасят материални и духовни дарове не само от страх пред Божеството, но също защото те са "Бащи на Тракия" и коренът им е от най-големия Баща на всички бащи, т.е. самият Бог-Отец. Идеята тук е, че ако те искат този Бог-Отец да се грижи за тях като баща и да воюва за техните интереси, те също трябва да се грижат като бащи за своя народ и да принасят достойни духовни и материални приноси.

Ако обаче, обърнем Амулета за противоположния пространствен прочит, се получава още нещо много интересно:

Тук, се набляга очевидно на "другия край на тоягата", като се напомня на Тракийските династии, че ако прекалено много се превъзнасят и считат за велики Господари на Тракия, трябва да не забравят никога също, че над тях има един много по-велик Господар, "който освен, че е Бог-Отец, е също и Изначалният Господар", като нарочно е поднесен йероглифа на

Бог-Отец в обрнатия му вид, за да се наблегне на значението

"Изначален Господар" (вместо). С една дума, ако благородниците на Тракия се окажат недостойни, и не се проявят като Бащи на народа си, тогава Този който е Господар над тях, ще стори и с тях съответно според делата им.

Ако трябва да представим горния изказ на Плочката на съвременен език, както бихме се изразили ние днес, преводът би бил следния:

- "(1) Всемогъщият Бог-Отец (и Господ над господарите)
- (2) ще воюва в подкрепа на Тракийските господари,
- (3) докато те са (истински) Отци за народа си
- (4) и принасят достойни материални и духовни приноси Нему!"

<http://www.institutet-science.com>

